

3) Přezkum pátých otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost bodu 4 přílohy nařízení Komise (ES) č. 400/2006 ze dne 8. března 2006 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – Danfoss A/S, AstraZeneca A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-371/07) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 6 odst. 2 — Poskytování služeb, které bezplatně provádí osoba povinná k dani k jiným účelům než pro potřebu svého podniku — Nárok na odpočet DPH — Článek 17 odst. 6 druhý pododstavec — Možnost členských států zachovat vynětí z nároku na odpočet daně obsažená v jejich vnitrostátních předpisech v době vstupu šesté směrnice v platnost“)

(2009/C 32/11)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Danfoss A/S, AstraZeneca A/S

Žalované: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Vestre Landsret – Výklad čl. 6 odst. 2 a čl. 17 odst. 6 druhého pododstavce směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) – Nárok na odpočet daně týkající se stravy poskytované bezplatně v jídelně společností zákazníkům a zaměstnancům této společnosti – Možnost členských států zachovat svou právní úpravu v oblasti vyloučení nároku na odpočet v době vstupu směrnice v platnost

Výrok

1) Článek 17 odst. 6 druhý pododstavec šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních

předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán tak, že brání tomu, aby členský stát po vstupu této směrnice v platnost uplatňoval vynětí z nároku na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu z výdajů souvisejících se stravou bezplatně poskytovanou podnikovými jídelnami obchodním partnerům a zaměstnancům při pracovních schůzkách, ačkoli v době tohoto vstupu v platnost nebylo toto vynětí na uvedené výdaje ve skutečnosti použitelné z důvodu správní praxe, na základě které byla plnění poskytovaná těmito jídelnami zdaňována ve výši jejich výrobní ceny určené na základě nákladů na výrobu, tedy ceny surovin a mzdových nákladů souvisejících s přípravou a prodejem těchto potravin a nápojů, jakož i se správou jídelen, výměnou za nárok na plný odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu.

2) Článek 6 odst. 2 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán tak, že toto ustanovení se jednak nevztahuje na bezplatné poskytování stravy v podnikových jídelnách obchodním partnerům při pracovních schůzkách, které se konají v prostorách těchto podniků, pokud vyplývá z objektivních údajů – přičemž je na předkládajícím soudu, aby tuto okolnost ověřil – že tato strava je poskytována k striktně podnikovým účelům. Krom toho se uvedené ustanovení v zásadě vztahuje na bezplatné poskytování stravy podnikem jeho zaměstnancům v jeho prostorách, ledaže – přičemž je rovněž na předkládajícím soudu, aby tuto okolnost posoudil – takové požadavky podniku, jako je požadavek na zaručení nepřetržitého a řádného průběhu pracovních schůzek, vyžadují, aby bylo poskytování stravy zajištěno zaměstnavatelem.

(¹) Úř. věst. C 247, 20.10.2007.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. prosince 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Ancona – Itálie) – MI. VER Srl, Daniele Antonelli v. Provincia di Macerata

(Věc C-387/07) (¹)

(„Odpady — Pojem ‚dočasné skladování‘ — Směrnice 75/442/EHS — Rozhodnutí 2000/532/ES — Možnost smíchat odpady odpovídající různým kódům — Pojem ‚směsné obaly‘“)

(2009/C 32/12)

Jednací jazyk: italtina

Předkládající soud

Tribunale di Ancona